



Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1998. szept.-nov.

III. évfolyam

5. szám



Makkos Mária

Jöjj, Szeretet Lelke!

Jöjj, Szeretet Lelke,
töltsd be az egész világot,
érintsd meg szívünket!
Szentlélek Istenünk,
gyújts szent tüzet bennünk,
hogya áldva dicsőítsünk.

Felkelt Dávid házának
fénylő ékessége,
a szépséges szűz virág!
A te születésedre várt
a teremtett világ
és az egész mennyország,
Atyának leánya,
Fiúnak Anyja,
Szentlélek arája!

Áldott légy, Szűz Mária,
téged köszöntenek
az égi seregek.
Illatozz,
Isten kegyelméből fakadt
mennyei szép rózsa,
Atyának leánya,
Fiúnak Anyja,
Szentlélek arája!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Prohászka Ottokár: Örömnep	1
Kerekes Károly: Az Isten kegyelemmel telt „Kedvence”	2
II. János Pál pápa: A Boldogságos Szűz Mária lelkületével	4
Török József: Húsz év pápaság	6
II. János Pál pápa: Isten áldja meg Magyarországot!	8
Gobbi atya: Imádkozzatok a pápáért!	10
Mária-kegyhelyek	
Budakeszi Makkos Mária	13
Gyulai Oszkár: Jöjj, Nagyasszonyunk, néped védelmére!	15
Márton Mihály: Zarándokúton a Szűzanyával	18
Pió atya szentmiséje	19
Órangyalom	22
A fehér hadsereg	24
A rózsafüzér	
Szentolvasó Szűz Mária hét fájaldmáról	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
a „Magyarok Nagyasszonya”
zarándokszobor

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és
nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapít-
vány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Örömnap

Prohászka Ottokár

A Szent Szűz születése napja örömnap az égben!

Isten ismét teremtett egy lelket, melyet a bűn nem homályosított el. Ez a teremtése nem romlik; ez a remeklése érintetlen. A teremtő Isten ismét mondhatja: tota pulchra – egészen szép, egészen az enyém, s ez a szép lélek ma indul meg az élet útjain. A legnagyobb kegyelem, külön őrangyal, különös gondviselés kísérik. Salve, salve virgo gloriosa! – Üdvözlégy, üdvözlégy, ó dicsőséges Szűz!

Örömnap ez a földön, hajnalhasadás!

Éjben álltunk s hiába vártuk a napot, végre ránk hasadt ez a lehetszerű, királyi, bíborba öltözött hajnal; ez napot jelent. S mint az erdő madarai énekelnek a pirkadásban, úgy ébred lelkünk imádó, hálaadó éneke. Csakhogy eljöttél, édes, szép hajnal, életünk reménye! Mily erő s bizalom sugárzik belőled!

Örömnap a kereszténységben!

Megszületik végre az első Istengyermek, a született királynő; a mi Kisasszonyunk. Első is, legszebb is s leghatalmasabb; szemünk fénye s dicsőségünk, soraink elé áll. Mit tesznek a népek a saját vérükből eredt s történetükkel összeforrt királynőkért? Vitam et sanguinem pro regina et domina Maria! – Életünket és vérünket adjuk Szűz Máriáért, a királynőért és uralkodóért!

Örömnapja az életnek!

Most fakad az erős, szeplőtelen, romlatlan életnek bimbaja; az a kiváló élet, mely fényt áraszt ránk. Őszkor születik, mikor a természet halni készül, mintha jelezné, hogy az elhaló természetben kigyullad a kegyelmi élet s hogy ne féljenek a hervadástól, kik Istenből élnek. Azért tehát örvendünk e kedves őszi ünnepen, melynek igénytelenségében őserő s örök élet lüktet! „Nem halok meg – éneklí a lelkem –, hanem élni fogok.”

Urunk, Jézus Krisztus! Hálát adunk Neked, hogy húsz évvel ezelőtt Szent Péter utódjaként nekünk adtad II. János Pál pápát és ezáltal bizonyosságot tettél arról, hogy mennyire szeretsz minket.

Esedezve kérünk, áraszd rá bőséges áldásodat, hogy a feladatot, amit rábíztál, szent állhatatossággal véghez vigye!

Az Isten kegyelemmel telt „Kedvence”

Kerekes Károly, O.Cist.

A SZENTÍRÁSBAN a névadás nem valami külsőséges dolog, hanem a lényegnek a szó erejével történő megragadása. Így van ez Ádámtól Krisztusig mindenkinél. Ha valaki új hivatást, tehát új lényegget kap, új nevet is kell nyernie. Mint pl. Simonnak, Jónás fiának, mikor Péterré, vagyis az Anyaszentegyház sziklaalapjává lesz, vagy a Lévi nevű vámosnak, akiből Máté evangélista lesz, vagy a Krisztust üldöző Saulnak, akit az Úr Pállá, a nemzetek apostolává tesz. A név jelentéstartalmában tehát a lényeg megjelölését kell keresnünk és megtalálnunk.

Mit jelent Máriának, a Szentírás Asszonyának a neve? Más szavakkal: mi a lényege, hivatása és rendeltetése Máriának?

Egy rövid nyelvészeti eszme-futtatásra kérek engedélyt és türelmet. A csak latinul értő magyarázók körül sokan a „mare” = tenger szóval hozzák kapcsolatba. Így gondolják őt stilla maris-nak vagy stella marisnak. Annyit jelentene ez: tengernek cseppje vagy tengernek csillaga. A héber nyelvben „Mór-jam” annyit jelent, mint a tenger mirhája. Vannak, akik a Ruth könyvében szereplő Noémi szavára utalva „Keserűségnek” fordítják. Mások szerint Mara = kövér, szép arám szóból ered. Ismét mások a szintén arám Mar-ja = úrnő szóra esküsznek. A mi véleményünk szerint a Mária név egyiptomi eredetű. Nemcsak prófétai megfontolások késztetnek erre. Tudni illik Krisztusról idézi Szent Máté evangélista Ozeás prófétát: „Egyiptomból hívtam az én fiamat.” Mivel pedig a Fiú mindig anyjával található meg, tehát Mária lényegi hivatása is onnan eredeztethető. Anya és Fiú összetartozik, pusztán történeti és nyelvészeti magyarázat alapján is. Mózes nővére, Mirjám, Szűz Mária előképe. A Mirjám és Mária név ugyanaz. Mirjám viszont Egyiptomból jön Mózessel. Neve eredeti formában, egyiptomi nyelven Mir-jam, ami istenhordozó (theoforikus) név s annyit jelent: Jáhve kedvence, Isten kedvence.

Mária tehát lényegében, vagyis hivatásában és rendeltetésében: Isten kedvence. Hogy ez pontosabban mit jelent, megvilágítja az újszövetségi Szentírás eredeti görög nyelve. Gábrriel arkangyal Isten megbízásából így szólítja meg őt: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Az Úr van teveled, áldottabb vagy te minden asszonynál.” Mária ne-

vét egyáltalán nem is mondja. Csak pusztán ezzel a tulajdonnévvel jelöli és nevezi: Kecharitómené, magyarul: Kegyelemmel teljes! Ha tehát az ószövetségből és az újszövetségből együttesen kihámozható lényeg akarjuk kifejezni, azt kell mondanunk: Mária, Isten kegyelemmel telt Kedvence!

Még azt mondjuk meg, most már csak a magyar nyelvben, mit jelent a „kedvenc” és a „kegyelemmel telt” kifejezés.

Azt nevezzük kedvencnek, aki nem érdemei alapján jut elsősorban kiváltságos helyzetbe, hanem a kedvelő személy jóvoltából. Tehát félre ne értsük a dolgot! Mária nem azért lett a legkiváltságosabb, a legjobb és a legszebb az összes teremtmények között, még az angyalok fölött is, mert érdemeivel rászolgált. Hanem fordítva: azért lett a legnagyobb kegyelmek és érdemek hordozójává, mert az Isten szeretetből (különös szeretetből!) minden teremtményénél jobban elhalmozta kegyelmével, szeretetével. Ezt megértette Mária, s nem is tulajdonított saját érdemének semmit. Egyszerűen vállalta és gyümölcsozította. Nekünk is ez lenne az alapvető kötelességünk: Elismerjük, hogy minden szép és jó, ami bennünk van, Isten kegyelme, szeretete; és sohasem állítunk akadályt a bennünk működő isteni kegyelemnek!

Van benned szépség? Ismerd el! Érdemed? Nem! Kegyelem az, úgy becsüld hát és úgy kamatoztasd! Van benned jóság? Ismerd el! Ne tagadd el, se gyávaságból, se álszenteskedésből! Érdemed? Nem! Kegyelem az, úgy becsüld tehát és úgy kamatoztasd! Van benned tehetség? Hatni tudsz másokra? Ismerd el! Kegyelem az, Isten ajándéka! Jaj neked, ha nem kamatoztatod! A kegyelem: forrás, annak fakadni kell, buzogni kell! Erre tanít Máriának, az Isten „Kedvencének” példája. Ilyen értelemben légy szűzmáriás!

A kegyelemmel telt kifejezés azt jelenti, hogy Szűz Máriában olyan mértéke volt meg az isteni kegyelemnek, amilyennek a befogadására és elviselésére teremtett lény egyáltalán képes! Időben is, tehát már fogantatásának első pillanatától az egész örökkévalóságon át; és erőben is, tehát minden kegyelem, amit ember valaha kapott vagy kapni fog, őáltala, az ő közvetítésével lehetséges csupán! Éppen azért, aki üdvözülni akar, csak Márián keresztül üdvözülhet!

Ezért olyan becses és szinte varázsos erejű gyöngyszem az Egyház homlokán – Mária drága neve... aki mindnyájunk számára az Isten kegyelemmel telt Kedvence.

A Boldogságos Szűz Mária lelkületével

A Szentatya máriapócsi beszédeiből

„Boldog a méh, amely téged hordozott” (Lk 11,27). „Áldottabb vagy te minden asszonynál és áldott a te méhednek gyümölcse” (Lk 1,42)!

Hányan és hányféle nyelven hirdették már itt az egymást váltó nemzedékekben Lukács Evangéliumának boldogságát?

Zarándoklatom a magyar földön most olyan helyre vezetett, ahol ez az evangéliumi jövendölés nemzedékről nemzedékre egészen sajátos módon megvalósult.

Ez a boldogság, amelyről egy asszony beszélt a Jézus köré sereglett népből, elsősorban Jézusnak szól: az Anyát csak a Fiúra való tekintettel illeti meg.

A Mária-szentélyekben valójában a Fiú az, akit különösképpen dicsőítünk. Az Anya szinte teljes egészében „elrejtőzik” Jézus misztériumában, az isteni titokban, amelyről az apostol a Filippiekhez írt levélben beszél.

Amikor a Mária-szentélyeket fölkeressük, azért tesszük, hogy engedelmessédjünk Jézus szavainak, amelyekkel az asszonynak választott: „Boldogok, akik hallgatják Isten szavát és hűségesek maradnak hozzá” (Lk 11,28).

Mi is, e hely zarándokai, azt szeretnénk, ha Szűz Mária lenne anyai „vezetőnk” a hit útján: azon az úton, amely Krisztushoz vezet.

A Boldogságos Szűz Mária lelkületével gondolkodjunk el minden napjaink valóságáról, közösségeink helyzetéről ebben a különleges történelmi pillanatban! Mária, az isteni Fiát karjába ölelő Édesanya járjon közben a nemzet megújulásáért, a társadalom és a családi élet megszilárdulásáért, ami „az emberiség egyik legértékesebb java”.

Húzzák meg délben a harangokat!

Kedves Testvérek! Örömmel és meghatottsággal tölt el, hogy e gyönyörű magyar földön a nyilvánosság előtt elimádkozhatom az Urangyalát és veletek együtt mondhatom el Máriapócs szentélyében, amelyik mindig fontos szerepet játszott az ország lelki életében.

Ez az imádság egyszerű és rövid, de tömör kifejezéseivel magában foglalja üdvösségünk központi titkát. Jól tudjátok, hogy ez

az ima olyan sorsdöntő esemény következtében terjedt el az egész világon, amely hazátokhoz kötődik: a keresztények győzelméhez a Nándorfehérvár védelméért folytatott csatában.

1456-ban III. Callixtus pápa rendelte el, hogy a keresztény világban délben húzzák meg a harangokat, s kérik Isten oltalmát e szép könyörgő imával Máriát tisztelve. Ez a könyörgés adott erőt a keresztényeknek azokban a nehéz időkben, amelyek oly sok veszedelemmel fenyegették mind a vallási, mind a polgári életet.

Ennek következtében az Úrangyalát gyorsan elfogadták és bevezették az egész Egyházban, mint a hála és az Istenanya közbenjárásába vetett s mindig megújított bizalom fohászát.

Az ima történelmi eredete, a nyugalomra és békére hívó vágya, lényegében bibliai felépítése – hiszen a megtestesülésből kiindulva eljut a húsvéti titokhoz, hogy így megnyílják a végső feltámadás reményének –: mindez a századok távlatában is megőrzi változatlan értékét és érintetlen frissességét. Az Úrangyala ma is nagyon időszerű imádság.

Örömmel használom fel ezért az alkalmat, hogy figyelmetekbe ajánljam elimádkozását a megfelelő napszakokban – reggel, délben és este, a mindennapi munka ritmusához igazodva. Kívánom, hogy a megváltás titkairól való elmélkedésben mindegyiktek vigaszt és erőt találjon.

Az üdvösségnek ilyen módon felidézett történetét be kell kapcsolnunk mindennapi életünkbe, úgy, hogy azt belülről megvilágítsa és természetfölötti beteljesedése felé irányítsa.

A modern városokban a felhőkarcolók magasabbra nyúlnak, mint a templomtornyok, a forgalom zaja gyakran elnyomja a harangok zúgását, s a munkaidő általában nem alkalmazkodik életünk természetes ritmusához. Mindez megnehezíti az áhítat e hagyományos módjának gyakorlását.

Fontos ezért, hogy fölébe emelkedjünk a modern világ körülményeinek, és meg tudjuk őrizni lelkünk belső életének kifejezési formáit. Nagyra kell értékelnünk azt a gazdag üzenetet, amelyet az Úrangyala hirdet számunkra, hogy ezáltal is erősítsük keresztény elkötelezettségünket, s igent mondhassunk Annak üdvözítő tervére, aki „testté lett és közöttünk lakozott”.

(1991. aug. 18.)

Húsz év pápaság

Török József, történész, teológus

Sokan emlékeznek arra a húsz év előtti, októberi estére, amikor az esztendő akkor már második pápaválasztó konklávéján a bíborosok elsőprő többségének akaratából a krakkói bíboros-érseket ültették Szent Péter apostolfejedelem trónusára, hogy onnan irányítsa Krisztus földi helytartójaként, mint Péter-utód a Katolikus Egyház életét és ő vezesse Isten zarándok-népét, a földi Egyházat, Krisztus Titokzatos Testének látható, itteni részét a harmadik évezred felé. Nehéz, sőt válságos időkben ragadta meg a VI. Pál pápától örökölt pásztorbotot, amelyet a fölfeszített Üdvözítő teste díszít, és amelyet megválasztása estéjén, amikor az örömet hirdető „Habemus papam!” fölhangozott, a Szent Péter-bazilika erkélyén állva és az összesereglett tömegnek áldást adva olyan lendülettel emelt, sőt szinte dobott a magasba, amint azt a lengyel Tátra lakosai, a gorálok szokták tenni kétméteres, sudár fenyőfarúdjajaikkal. Bátor lendület volt mozdulataiban, Isten szeretete sugárzott szét az egész emberiségre áldásából, vidámság és derű színezte lassú, olasz nyelvű beszédét. Emögött azonban ott volt a határozottság, sőt az elutasítás; határozottság a tétovasággal és a tehetetlenkedéssel, meg a zsinat utáni évtized mindenbe belenyugvásával szemben, és elutasítása mindannak, ami rossz és a bűn következménye: a teológiai téveszméktől az erkölcsi tévutakig. A világ akkoriban kettéosztottan, ám mégis egy irányban távolodott Istentől, s mintha az emberiség öngyilkosságba rohanása megállíthatatlan lett volna, akár utópisztikus ideológia (kommunizmus), akár gazdasági önzés (kapitalizmus) volt az államok vezetőinek hivatkozási alapja.

A második évezred végére az emberiség az emberek lelkéért folytatott drámai küzdelem döntő szakaszához érkezett, s az új pápával Isten atlétát támasztott a mellette állók táborában, mert úgy tűnt, mintha időnként az e világ szelleme és a sötétség fejedelme lenne erősebb. A papi és a szerzetesi, valamint a szülői hivatások számának nagymértékű csökkenése magukat az egyháziakat is elbizonytalanította, s kellett, aki megerősítse testvéreit a hitben.

II. János Pál pápa fölvette a küzdelmet és olyan hatékonyan szervezte újjá a világ szellemével szembeni ellenállást, hogy kivívta a világ gonoszainak ítéletét: akármilyen áron, de meg kell akadályozni

működését. Ennek lett következménye az ellene elkövetett merénylet 1981. május 13-án, ami majdnem az életébe került. 1917-ben ezen a napon jelent meg a Szűzanya Fatimában a pásztor gyermekeknek, és nem véletlen, hogy II. János Pál jelmondata: „Egészen a Tied”, valamint hogy címerében ott szerepel a Máriát jelző „M” betű. A Szentatya égi, anyai oltalomnak tudta be utólag, hogy a halálos golyó mégsem lett halálos. A hálaadás jele volt az a zarándoklat a merénylet első évfordulóján, amely a pápát Fatimába vitte. II. János Pál egész élete folyamán fennen hirdeti, hogy Szűz Mária tisztelete a Fiúhoz vezet minden hívőt.

Ennek a gyilkosság-kísérletnek tulajdonítható, hogy a pápa keze húsz év után már nem a régi lendülettel lendíti magasba a kereszt-pásztorbotot. A szava-szelleme-lelke azonban töretlen a harmadik évezred küszöbén is, amikor a gonoszság az időközben egységesült világot és benne az embert újult erővel akarja leigázni. A pápa maga Krisztus jele, akinek ellene mondanak, de aki legyőzi a világot.

Szent keresztfa

Áldott légy, szent keresztfa, a Szeretet fája,
a végtelen Irgalom kapuja!

A te fényed ragyog az utak felett és ad erőt a zarándoknak,
hogy az Úrban megpihenjen.

Szent keresztfa, Krisztus szent keresztje, te az Élet fájához
és a forráshoz viszel, ahol a népek majd inni kapnak.

Belőled árad felénk a Szeretet,
akit kegyetlen szegek tettek egygé veled.

Általad adta meg az Atya a feltámadás hajnalát és győzelmét.
Eget és földet összekötő szent titok, te beleágyazódtál földünkbe.

Te vagy az Egyház biztos alapja, a hívők győzelmi jele,
a keresők és szenvedők ereje.

Az állhatatosoké a győzelem!

Üdvözlégy, Krisztus keresztje, küzdők reménysége!

Megváltó Istenünk függött rajtad,
az Ó drágalátos Vére öntözte fádat,
áldott szent keresztfa!

(Német imádság)

Isten áldja meg Magyarországot!

II. János Pál pápa beszédeiből

Mély meghatottsággal jövök immár második alkalommal e nemes nemzet meglátogatására, melynek sorsa oly sok ponton kapcsolódik az én szülőföldeméhez.

Nagy örömmel zarándokoltam el ide, Szent Márton hegyére, Pannonhalma ősi monostorába.

A megtestesülésben Isten Fia „kiüresítette magát és szolgálai alakot öltött” (Fil 2,7). Így mutatta és mutatja meg ma is sokak számára a szerzetesi hivatás csodálatos útját. Így szól hozzájuk: „kövess engem!” De oly szavakkal mondja ezt, amelyeket csak a szív foghat fel... Ragyogjon fel szolgálatotok által a béke és a kiengesztelődés szivárványa a Kárpát-medence fölött! Szűz Mária, a bencések öröme kísérjen benneteket és vegyen oltalmába a jövőben is!

Kedves Testvéreim! Ragyogó példaképeitek vannak, rájuk tekintetek, amikor felhők tornyosulnak! – mondta a Szentatya Győrben.

A nemes magyar nép hűséges maradt, mert a döntő pillanatokban, még a nagy tragédiák közepette is sikerült megújulnia a hitben és a keresztény életben. Nem hiányoztak a prófétai személyiségek, akik segítették testvéreiket, hogy „levessék a régi embert”. Segítsen benneteket a mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek a Magyarok Nagyasszonyának közbenjárásával!

Ne engedjétek, hogy az individualizmus és az önzés felszámolja a felebarát iránti szolidaritást és felelősségtudatot! Egy olyan társadalomban, amely megfelelkezni látszik ezen értékekről, a keresztényeknek az a hivatásuk, hogy elevenné tegyék a közjó iránti érzékenységet, ellenszegüljenek azoknak, akik önös érdekeik keresésének rabszolgáiként megfelelkeznek a szegények szenvedéséről és arról a kötelességükről, hogy igazságos és segítőkész társadalmat építsenek. Arra van szükség, hogy állhatatosan összekapcsolják a gazdasági fellendülést és a társadalmi szolidaritást, a szabadságot és a szolgálat szellemét, az egyéni jogokat és a közjót.

Kedves Testvéreim! A keresztény hit rendkívüli kincs, és az Evangélium arra szólít fel, hogy ennek mindent alá kell rendelni (vö. Mt 13,44). Arra kötelez benneteket is, hogy a társadalom kovásza legyetek, és ily módon váljatok a reménység építőivé.

Kiemelten szeretnék a fiatalokhoz szólani, akikkel ittlétem alatt nem tudtam külön találkozni, de akiket örömmel láttam az ünnepi alkalmak során. Az immár küszöbön álló harmadik évezred veletek kezdődik. Ti vagytok nemzetetek reménysége! Ezért tiétek a feladat is, hogy új életerőt adjatok történelmének. Örökségetek nem könnyű, de Isten segítségével képesek vagytok annak megfelelni. Ne csüggedjete, hanem kövessétek az igazság és a hit útját! Fogadjátok el a rátok váró kihívásokat! Legyetek egy olyan új világ építői, amely azoknak az értékeknek alapjára támaszkodik, amelyek Szent István király tetteit ihlették. Legyetek biztosak benne, hogy Isten, a történelem Ura, segíteni fog nektek, hogy mindenki javára töltsétek be küldetésüket.

A megváltó Krisztus, életetek középpontja, veletek van! Segítsen benneteket a Magyarok Nagyasszonya, Szent László király, a kassai szent vértanúk és az összes magyar szent közbenjárása, bátorítson Isten szolgálója, Apor Vilmos püspök felemelő és bátor példája!

*

(A püspöki karhoz szólva Szentatyánk kifejtette, hogy Magyarországnak csak úgy lesz jövője, ha a családok az élet szolgálatában állnak, s az iskolákban az ország keresztény hagyományainak tiszteletére nevelik a fiatalokat. A bűnt és a hűtlenséget el kell ítélni, de gyakorolni kell a bűnös iránti testvéri szeretetet!)

Mindannyiatok hivatása és feladata az, hogy a rátok bízott népet az „új ég és új föld” felé vezessétek, amiről Isten szól (vö. Jel 21,1; 2Pt 3,13). Legyetek szilárdak ebben a hivatásban, legyetek Isten Evangéliumának bátor szolgálói honfitársaitok számára, akiknek ősei századokon át védték a keresztény Európát anélkül, hogy valaha is elveszítették volna a reménységet. Szilárdan megőrizve ezeket a tanbeli és erkölcsi alapelveket, hozzájárulhattok ahhoz, hogy a magyar nemzet megőrizze és továbbfejlessze keresztény örökségét.

A több mint ezeréves történelem során felhalmozott értékek olyan örökséget képeznek, amelyet elsősorban a magyaroknak kell megőrizniük! Ha ők maguk nem teszik, ki teszi meg helyettük?

(Beszéde után a Szentatya a püspökökkel együtt megújította Szent István országfelajánlását, aki népünk jövőjét Isten Szent Anyjának oltalmába helyezte.)

(1996. szept. 6.)

Imádkozzatok a pápáért!

Gobbi atya

„Anyai beavatkozásomért első szeretett fiam, a pápa is behatóan esdekelt... és Isten irgalmáért könyörgött számotokra. Hatalmas kiáltása felhatolt az égig és megindította anyai Szívemet, hogy siettessem a győzelem idejét.” (1980. dec. 8.)

„Tekintsetek a pápára! Ő példát ad az imára.

Életét, mely teljesen az enyém, én alakítottam a szüntelen és bizalomteljes ima szellemében. Hangja behatol az égbe és anyai közbenjárásommal egyesülve még ma is a kegyelem esőjét hullatja erre az elveszett emberiségre.

Alkossatok a pápával erős imaláncot, hogy elnyerjétek a bűnösök megtérését, sok távollévő gyermek visszatérését Istenhez, a békét a fenyegetett emberiség számára, az egész Egyház valóságos és teljes, belső megújulását!

Imádkozzatok gyakran a rózsafüzért! Most már minden bizalmatokat az ima erejébe kell helyeznetek!

A pápa hűséges ahhoz a küldetéshez, amit Péter székének utódlásával kapott, hűséges Jézus Krisztushoz, akit szavával hirdet és életével tanúsít. Így az fény, amelyet ő mindenütt áraszt, az Evangélium fénye. Fiam, Jézus helytartója, az egyetemes pásztor félelem nélkül jár mindenütt nagy szeretetének erejével.

Nem fél a bírálattól és az akadályoktól, nem állítják meg a fenyegetések és a merényletek. Így halad felfelé a Kálvária útján nagy keresztet hordozva minden ember üdvéért és megmentéséért.” (1982. május 13.)

„Első szeretett fiamtól, II. János Pál pápától kérem elsősorban a Szepőlótelén Szívemnek való felajánlást, amit ő a mai napon ünnepélyesen megtesz, miután felkérte erre a világ püspökeit. Megáldom pápám bátor cselekedetét... Szeretettel és hálával fogadom és ennek alapján megígérem beavatkozásomat, hogy a tisztulás óráit nagy mértékben megrövidítsem és a megpróbáltatást megkönnyítsem számotokra. Mindenkitől kérem ezt a felajánlást!” (1984. márc. 25.)

„Ez év folyamán rendkívüli jubileumot tartotok égi Édesanyátok tiszteletére. Az én pápám új enciklikát készül szétküldeni az Egyházban, ami az Úr akarata szerint engem megillető méltóságról, valamint a mai időkben rám bízott fontos küldetésről szól.

Ez az én időm.

Segítsétek tehát II. János Pál pápám felhívását, aki az egész Egyházat és az egész emberiséget Szeplőtelen Szívem anyai szeretetére akarja bízni. Ezért nyitja meg a pápa, első szeretett fiam, a tiszteletre rendelt rendkívüli Mária-évet.” (1987. jan. 1.)

„Ma mindnyájatokat felszólítalak, alkossatok védelmező imasáncot pápám körül! II. János Pál pápa a legnagyobb ajándék, akit Szeplőtelen Szívem elnyert Jézus Szívétől a tisztulás e fájdalmas idejére. Ő az én pápám. Én neveltem, az én vezetésem alatt áll égi Édesanyátnak tett önfelajánlása útján, melyen engedelmesen, gyermeki odaadással és nagy bizalommal halad. Ő az én tervem fontos része.

Az én fényem pápája ő. Fényemet sikerült elterjesztenie az egész Egyházban és e nagyon fenyegetett emberiség körében mindenütt. Én magam vezetem őt a világ útjain. A kisgyermek engedmességével, az apostolok bátorságával, a vértanúk áldozatával és a fiú odaadásával követ engem. Ez a pápa az én szeretetem remekműve. Az a feladata, hogy mindenkit megajándékozzon anyai gyengédségem karizmájával.

Ma az Édesanya féltő aggodalmával tekintek rá, mialatt Szeplőtelen Szívemet mély bánat szorítja össze. Mennyi veszély fenyegeti őt, mily erősek azok a csapdák, amelyeket Ellenfelem állít útjába... Papi hűségetekkel segítsétek nehéz keresztjét hordozni!” (1987. aug. 13.)

„Pápám ma hivatalosan lezárja azt az időszakot, melyet rendkívüli Mária-évként tiszteletre ajánlott és nekem szentelt. Elfogadtam ezt a rendkívüli felajánlást, melyet pápám akart nekem adni az Egyház nevében.

E Mária-évben erőteljesen beavatkoztam az Egyház és az emberiség életébe. Elsősorban azon gyermekeim életére tudok hatást gyakorolni, akik Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlásuk révén teljesen rám bízta magukat. Égi kertemben az eljövendő új korszak számára nagy életszentségek hajtásait gondoztam. Sok gyermekem imával és vezekléssel adott válasza révén ismét elnyerhettem az isteni Igazságosságtól, hogy egy nagy csapás elmaradt, mely az egész emberiséget érintette volna.” (1988. aug. 15.)

„E pillanatban pápám Fatimában, a Cova da Iriában imádkozik és megköszöni rendkívüli anyai oltalmamat, hogy tíz évvel ezelőtt megemeltetem életét a Szent Péter téren a merénylet során.

Ő az én titkom pápája, akiről a jelenések alatt a gyerekeknek be-

széltem. Szeretetem és fájdalmam pápája ő.” (1991. máj. 13.)

„Imádkozzatok a pápáért! Ez a pápa a legnagyobb ajándék, akit Szeplőtelen Szívem adott nektek a tisztulás és a nagy megpróbáltatás idejére. Üzenetem és titkom fontos része éppen II. János Pál pápa személyét és misszióját érinti, amit a három gyermeknek, akik előtt megjelentem, itt nyilatkoztattam ki. Mily nagy II. János Pál pápa szenvedése! Mily sokszor roskad össze a kereszt súlya alatt, amely oly nehézé vált számára. Az emberiség az erőszak és a gyűlölet, a testvérgyilkos harcok és háborúk útján halad az ő aggódó kiáltása ellenére, amit mindenkihez eljuttat, hogy a békét kérje. Szíve vérzik a megosztottság miatt. Enciklikái és apostoli buzdításai a világosság igazi cselekedetei, melyek az égből szállnak alá abba a mély sötétségbe, ami a világot betakarja. Imádkozzatok a pápáért! Ő a Getszemáni kert, a Kálvária, a keresztre feszítés és a feláldoztatás óráját éli. Az Úr őt legdrágább áldozatának tekinti. Ennek az első szeretett fiának alázata által fog egyesülni az isteni Igazságosság és a nagy Irgalmasság.” (1995. máj. 13.)

„Jézus imádkozott Péterért, hogy sértetlen maradjon a hite. Péternek adta győzelme biztosítékát: a pokol kapui nem vesznek erőt az Egyházon. A Péterre bízott feladatot utódai is megkapják. Így ma a pápa az az alap, amelyre az Egyház épül, az a középpont, melyben az Egyház szeretete összpontosul és az a biztosíték, mely megőrzi mindig a hit letéteményét.

A pokol kapui nem vesznek erőt rajta, bár Ellenfelem elszabadult, hogy a szeretet megtörésére indítson benneteket. Ezért támadja igen erősen a pápát, aki szeretetével mindenkit megelőz az Egyházban.

A pokol kapui azonban nem vesznek erőt az Egyházon, mert tisztulásának és nagy szenvedésének fájdalmas időszaka után újból szeretete, egysége és szentsége fényében fog ragyogni. És ez lesz az egyik legnagyobb jótétemény, amit anyai szeretetem hoz az Egyház számára.

Azokon keresztül, akik Szeplőtelen Szívemnek szentelték magukat, megghiúsítom a Sátán minden erőfeszítését, hogy ne tudja oly sok gyermekemet elvinni az Egyháztól, melyet Fiam, Jézus alapított.”

(1996. febr. 22.)

Mária-kegyhelyek



Budakeszi Makkos Mária

Budakeszi község és Budapest határán, a budakeszi erdőben, győ-nyörű természeti környezetben áll Makkos Mária temploma, a főváros lakóinak ma is igen kedvelt és népszerű zarándokhelye. A kegyhely története a XVIII. század elejére nyúlik vissza. A hagyomány szerint Traub János Budakeszi lelkész 1731-ben súlyos betegségéből felépülve fogadalmi ajándékként szép képpel kívánt kedveskedni az őt megsegítő Szent Szűznek. Falconer József budai festőtől vásárolt egy olajfestményt, a gyermekét szoptató Szűzanyát ábrázoló képet, a budapesti krisztinavárosi templom kegyképének másolatát. Ez az olaszországi Re-ben lévő csodatevő kép alapján készült, amelyet az egész világon „Madonna del Sangue” – Vérét hullató Szűzanya – néven ismernek. 1494-ben ugyanis egy istentelen ember kővel homlokra dobta a Szent Szűz képét, és ezt követően az több héten át vérzett. (A re-i kegykép másolatai a rajtuk lévő jellegzetes fölirat alapján azonosíthatók: „In Gremio Matris Sedet Sapientia Patris”, azaz „az Anya ölében ül az Atya Bölcsessége”.)

Traub János a képet az erdőben egy tölgyfára függesztette (innen a neve: Makkos Mária, latinul „ad quercum Marianum”) arra a helyre, ahol korábban, betegsége előtt többször volt látomása, ahol a szent Krisztust látta. A képet egyre többen keresték fel imádságos lélekkel és kérték a Szűzanya segítségét. A kép védelmére először egy deszkakápolnát építettek.

Gróf Zichy Miklós, a vidék akkori földbirtokosa ebben az időben telepítette ide a rab-, illetve fogolykiváltó trinitárius szerzeteseket, templomot és rendházat építtetett nekik. A kegykép a templom elkészülte után annak főoltárára került, és Zichy gróf a trinitáriusokra bízta a kegyhely gondozását. Évről-évre egyre többen zarándokoltak a kegyhelyre, szaporodott az imameghallgatások és a csodás gyógyulások száma. 1778-ban VI. Piusz pápa évenként egyszeri tel-

jes búcsút engedélyezett azoknak, akik a templomot a szokásos feltételek mellett meglátogatják.

1785-ben II. József a trinitárius rendet is föloszlatta, ekkor a kegyképet a budakeszi plébániatemplomba vitték, a lakatlanná vált kolostor és a templom pedig pusztulásnak indult. A csaknem tönkrement templomot 1938-ban a szervita atyák kezdték újjáépíteni. A felújítást a második világháború utáni nehéz években Mindszenty József bíboros hercegprímás folytatta. Sokan zárandokoltak ide abban az időben, hogy a Fogolykiváltó Boldogasszony templomában imádkozzanak a háború alatt fogságba esett és az azután elhurcolt sok-sok magyar fogolyért. A helyreállítás 1950-ben fejeződött be, és a kegykép abban az évben, a templom felszentelése után visszakerült eredeti helyére. A budakeszi plébániatemplomban a másolatát őrzik.

Makkos Máriának napjainkban új küldetése van. 1986-ban a kegyhely papjai új zárandokprogramot hirdettek: a Fogolykiváltó Boldogasszony közbenjárását kérik a szenvedélyek fogságából menekülni kívánó emberekért. Korunk erkölcsi válsága (az alkoholizmus, a bűnözés, a kábítószerfogyasztás, a gyermek- és ifjúkori züllés, a mértéktelen testiség, az abortusz, az öngyilkosság terjedése) különösen időszerűvé teszi, hogy a Fogolykiváltó Boldogasszonyhoz járuljanak mindazok, akik valamilyen káros szenvedély fogságában élnek és attól szabadulni szeretnének vagy akik másokért könyörögnek, hogy megmeneküljenek ebből a rabságból.

A kegyhelyet jelenleg a domonkos atyák gondozzák, és ők látják el a lelkipásztori teendőket.

A templomnak több búcsúnapja van: a templomszentelés emléknapja (május első vasárnapja), Sárlos Boldogasszony ünnepe (július 2.) és Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe (szeptember 24.).

A kegytemplom elsősorban a fővárosi híveket, Mária-tisztelőket hívja imádkozni, engesztelni, hiszen a kegyhely a budapestiek számára igen könnyen megközelíthető. Jöjjünk ide minél többen, minél gyakrabban, imádkozzunk a Szűzanyához szereteteinkért és magunkért, minden szegény bűnösért, hogy szabadítson meg mindannyunkat a bűn rabságából, a bűnös hajlamoknak, a mai kor testi-lelki ártalmainak fogságából!

K.D.

Jöjj, Nagyasszonyunk, néped védelmére!

Gyulai Oszkár köszöntő szavai a zarándokszobor fogadásakor

Boldogasszony Anyánk! Szeretettel köszöntünk Téged ebben a Szent Család tiszteletére szentelt templomban! Köszönjük, hogy eljöttél hozzánk, és szeretnénk, ha jól éreznéd magad minálunk!

Ebben a templomban szinte minden oltárt Mária szobor díszít. Ebben a templomban minden hónap 13-án immár tizennégy éve együtt imádkozzuk a rózsafüzért. Minden hónap 13-án délben közös engesztelést tartunk. Szombatonként este cönákulumban gyűlünk össze, amikor felajánljuk magunkat és családunkat Szeplőtelen anyai Szívednek.

Ezért nagy öröm számunkra érkezésed.

Köszöntünk mint Istenanyát, köszöntünk mint a Titokzatos Testnek, az Egyháznak Anyját, köszöntünk mint mindnyájunk Édesanyját! Végül köszöntünk Téged mint a Magyarok Nagyasszonyát!

Szent István király felajánlása óta véded és oltalmazod ezt a népet itt a Kárpátmedencében, ezért tudta átvészelni a századok viharát.

Jöjj, Nagyasszonyunk, néped védelmére! Ébreszd fel anyai könnyeddel az alvókat és a közömböseket, térítsd vissza Szent Fiadhoz a hitetleneket, hogy hazánk újra Mária országa, Sacra Pannonia, a szentek országa legyen! Ezért imádkozunk, ezért esdeklünk ezen a néhány estén, amíg itt leszel körünkben.

Boldogasszony Anyánk! Ne feledkezzél meg szegény magyarokról! Magyarok Nagyasszonya! Te mindig jelen voltál életünkben.

Egyik első nyelvemlékünk, az ómagyar Mária siralom már jelzi népünk irántad való gyengéd szeretetét.

A pogány magyarság lelkét megragadta a Boldogságos Szűz alakja, mert minden embernek szüksége van édesanyára.

Szent Gellért és a bencés szerzetesek, akik népünket Krisztus hitére térítették, hozták magukkal a Szűzanya iránti gyengéd tiszteletet és szeretetet.

Őseink Mária tisztelete tette hazánk földjét a szentek virágos kertjévé.

Megnyilvánul ez már Szent Imrében, az első generációban, aki Mesterének lelkéből szívta magába a Mária tiszteletet és aki a veszprémi Szent György templomban örökös szűzességi fogadalmat tett.

Kedves szülők és nagyszülők! Akartok jó gyermekeket, akartok tiszta ifjúságot, akartok reményteljes magyar jövőt? Akkor neveljé-

tek őket Mária tiszteletre! Mert az élő hit, a Mária tisztelet hiánya juttatott bennünket ide, ahol vagyunk.

Az első magyar szent család példaképe és mintája minden keresztény családnak.

A legenda szerint, amikor Szent István király betekintett fia szobájába és őt a gyertya fényénél a Szűzanya képe előtt térdelni látta, bensőséges öröm töltötte el a szívét.

Akartok jó gyerekeket? Akkor tanítsátok meg őket imádkozni!

Temetések alkalmával, amikor együtt kellene imádkozni az elhunytért, alig néhány ember imádkozik.

A megkeresztelt emberek jórésze szégyell imádkozni vagy már tényleg elfelejtették a Miatyánkot?

A kereszténység nem ideológia, amit meg lehet tanulni, hanem életforma, amit állandóan kell gyakorolni!

Mi, megkeresztelt emberek, Isten gyermekei vagyunk.

Milyen gyermeke az Istennek, aki nincs beszélő viszonyban a szü-leivel, levegőnek tekinti őket, soha nem mondja: köszönöm, és csak akkor áll szóba velük, ha szüksége van valamire? Aligha szeretnénk ilyen gyermeket!

Legyen minden keresztény család együtt imádkozó, a vasárnapi misén résztvevő család, szeretetben és hitben élő család!

Ahogy nemrég ott álltam Fatimában a magyarok keresztútjának végén, a Szent István kápolnában a Magyarok Nagyasszonya szobra előtt, amelynek cédrusfa másolata most itt van közöttünk, tekintetem a körben húzódó színes üveglablakokra esett, amely a magyar szenteket mutatja be. Prokopp Péter, Rómában élő magyar papfestő alkotása.

Nincs még egy uralkodóház az Árpádházon kívül Európában, amely annyi szentet adott az Egyháznak és a magyar hazának.

Az első magyar szent család, Szent István és Szent Imre Mária-tisztelete és szeretete Szent Gellérttől való, akit szülei már kisgyerek korában Mária oltalmába ajánlottak.

Szent István éles szeme felismerte Szent Gellértben a Gondviselés emberét és rábízta legdrágább kincsét.

Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, melyek egy örök-kévalóságon át tartanak!

A Boldogasszony tisztelete és szeretete természetesen nem jelent földi életbiztosítást. Akit szeret az Isten, azt megpróbálja és Szent Fiához teszi hasonlónak.

A Szűzanya is ott állt Szent Fia keresztje alatt és Szívét a fájdalom töre járta át.

A Szűzanya a lourdes-i Bernadette-nek sem ígért földi, hanem csak mennyei boldogságot.

Szent István király is elvesztette egyetlen fiát, trónjának örökösét, művének folytatását és mégsem esett kétségbe.

Abban a nagy reménytelenségben, amikor egész életműve összeomlani látszott, amikor féltő volt, hogy a magyarság visszasüllyed a pogányságba, mert nem volt hiteles ember, akire rá lehetett volna bízni az országot, akkor Szent István a hite által olyan pártfogót, oltalmazót talált országa és népe számára, aki ezer éven keresztül megőrizte a pusztulástól.

Vajon nem ugyanez a helyzet napjainkban is, amikor népünk egy része már visszasüllyedt a régi pogányságnál rosszabb helyzetbe?

Az ősmagyarok hittek Istenben, a Hadúrban, aki őket csatáikban diadalra segítette, a mai pogányok azonban bálványimádók, mert az ő istenük a pénz, a szex, a hatalom és az élvezet.

Lelki szemeim előtt megjelenik a római Szent Péter bazilika altemplomában lévő Magyarok Nagyasszonya kápolna.

A küszöbön ott áll a gondoktól, betegségektől meghajolt öreg király szobra, vállán aranyos palást, kezében a magyar korona. Utolsó erejét összeszedve elindul a Mária oltár felé, hogy a magyar rendek jelenlétében országát és népét a Boldogasszony anyai oltalmába ajánlja. És azóta hazánk Mária országa és népünk Mária népe. De megfelelünk-e Édesanyánk elvárásainak?

Mert sajnos folyamatban van a magyar családok széthullása, az ifjúság romlása, a meg nem született életek gyilkolása.

Ki segíthet nekünk ebben a reménytelen helyzetben?

Csak a Boldogasszony, aki századokon keresztül velünk együtt járta a magyarok keresztútját, aki annyiszor megmentett minket a nemzeti katasztrófák idején.

Boldogasszony Anyánk!

Ne feledkezzél meg szegény magyarokról!

Zarándokúton a Szűzanyával

Márton Mihály

A Boldogságos Szűz Mária megsokszorozza látogatásait a 2000. évig és a kegyelem csodáit hozza létre a lelkekben. A „Magyarok Nagyasszonya” zarándokszobor 1998. január 31-én érkezett Budapestre, ahol elsőként a pestújhelyi Keresztelő Szent János templomot kereste fel, hogy ott kilencnapos buzgó engeszteléssel vegyék körül őt. Ezalatt megérkezett Franciaországból az utánfutóra épített kis üvegfalú kápolna, a „mammamobil” és már azon vittük tovább a Szűzanya zarándokszobrát az Újpest-Megyeri Szalézi templomba. Azt követően a VI. ker. Szent Család plébánia papsága és hívei fogadták nagy szeretettel, ahol öt napon át ünnepelték látogatását minden délután rózsafüzérrel, szentségimádással és szentmisével. Budapesten húsz plébániát látogatott meg a Szűzanya zarándokszobra, és több helyen egész éjszaka virrasztást, szentségimádást tartottak jelenlétében.

Április 17-én zarándokbuszok kíséretében indult a Magyarok Nagyasszonya szobra a mammamobilon Székesfehérvárra a bazilikába, majd ezt követően két hónapon át Veszprém megyében zarándokolt esperesi körzetenként tíz-tíz napot töltve a helyi templomokban. A fehérruhás, Szent István koronájával ékes Magyarok Nagyasszonya szobrot mindenütt nagy szeretettel vették körül. A hívek szinte érezték, amint

„szent keze megfogja roskadó vállunk,
míg Fia Szívére hazatalálunk.”

A Magyarok Nagyasszonya szobor zarándokútjának szervezését dr. Antalóczy Lajos pápai prelátus úrtól Márton Mihály esperes plébános úr vette át. Címe:

Márton Mihály, 1158 Bp., Klébelsberg K. u. 43., Tel./fax: (1)418-1715

A zarándokszobor látogatását levélben vagy faxon kérhetik a plébániák vagy a közösségek. A szobor utánfutóban utazik, ezért kérjük, hogy vonóhorgos autót küldjenek érte. Az engesztelő órák segédletül ajánljuk az e célra készült imafüzetet. A Magyarok Nagyasszonya szobráról szentkép is készült.

(Kérjük olvasóinkat, számoljanak be a zarándok Szűzanyával töltött kedves óráikról! A legjobb történeteket szívesen közöljük. - A szerkesztő)

Pió atya szentmiséje

Harminc éve, hogy Pió atya 1968. szeptember 23-án a kora hajnali órákban befejezte földi életét és átköltözött a boldog örökkévalóságba. Előző nap eltűntek testéről a szent sebek, melyeket ötven éven át viselt azok mindennemű testi és lelki gyötrelmével együtt, hogy szenvedésével sokak számára megnyissa a menny kapuját. A halála előtti napon még bemutatta a szentmisét és estig gyóntatott. Temetésén százezres tömeg vett részt, harmincöt pap és hét püspök koncelebrálta a szentmisét.

Pió atya az első pap, akit Jézus kitüntetett a szent sebekkel. Soha semmit sem tagadott meg Mesterétől. Sok karizmával áldotta meg őt az Úr a lelkek javára. A karizma Isten ajándéka, amelyet azért ad egyeseknek, hogy sokakat megsegítsen általa.

Életszentsége nagy hatással volt korára. Egyik életrajz írója, Deroberbert atya írja: „Isten az Ő irgalmasságában és bölcsességében azt akarta, hogy isteni Fiának legyenek társai a megváltásban a Boldogságos Szűz példájára, akik segítenek Neki a világot megmenteni. Ezért mondhatjuk, hogy a kereszt örültsége a legnagyobb bölcsesség... A Gargano hegy stigmatizáltja a Kálvária hegy keresztre feszítettjének művét folytatta.”

Nyíltan megvallotta, hogy az ő földi hivatása elsősorban a gyóntatás. Tizenhat-tizenhét órán keresztül gyóntatott mindennap. Szükség esetén ennél többet is, de beismerte, hogy legszívesebben egész nap az oltár előtt állt volna. Pió atya miséin mindenki megérezte, mily bensőséges kapcsolat fűzi Urához, és hogy mily szeretettel ajánlja fel magát áldozatul az Atyának a bűnök jóvátételére. Isten embere volt, aki magatartásával mindenütt tanúságot tett az élő Isten mellett. Papok és hívők egyaránt vallották, hogy Pió atya szentmiséin fogták fel valójában az áldozat értelmét. A mise volt élete középpontja, a határta-
lan örömök és az elviselhetetlen fájdalmak órája, amikor újból átélte Krisztussal a szenvedést. Szinte láthatóvá vált rajta, mily súlyosan nehezedik rá a világ bűne, amikor a bűnök bocsánatáért könyörgött. Arcát könnyek borították, annyira átérezte a világért való felelősségét.

Pió atya miséin a hívek nem érezték az idő múlását. A világ minden tájáról oda sereglettek, hogy hajnali kettő vagy három órára a templom elé érjenek és bejussanak az ötkor kezdődő misére.

Pió atya alázatos összeszedettségben járult az oltárhoz, hogy bemutatassa a szentmisét, hogy megújítsa Jézus szenvedését. Az Eucharisztia ünneplésében az átváltoztatás volt számára a legfontosabb esemény. Abban a pillanatban felsóhajtott és könnyek öntötték el arcát, testében átélte a Kálvária szenvedését, ami külsőleg is megnyilvánult rajta. Pió atya miséje más volt, mint a többi mise, mert ő annyira átélte Jézus szenvedését, hogy szinte élő áldozattá vált. Test szerint az oltárnál állt, de lelkében Jézusnál volt, és úgy tűnt, hogy Őmiatta sír és szenved, és hogy Vele beszél. Szenvedve könyörgött a lelkekért. Ezáltal a szent áldozatra vonta a hívek figyelmét, akik őszintébben átérték a szentmisét, szinte elhagyták ezt a Földet és egy láthatatlan világot szemléltek.

*

Pio atya szavai: „Míg a szentmisére vársz, újítsd meg hitedet és elmélkedj azon az Áldozaton, aki miattad lett feláldozva az isteni Igazságosság enyhítésére! Ne távozz az oltártól anélkül, hogy a fájdalom és a szeretet könnyeit ne ontanád Jézusért, aki fel lett áldozva a te örök boldogságodért!”

„Ezekben az időkben, amikor halott a hit, és a gonoszság diadalmaskodik, amikor olyanok vesznek körül, akiknek gyűlölet él a szívében és káromlás a szájában, a legbiztosabb eszköz arra, hogy mentesek maradjunk a bennünket körülvevő járványos betegségtől, ha az Oltáriszentséggel erősítjük meg magunkat. Ezt nem tudják megtenni azok, akik hónapról hónapra úgy élnek, hogy nem telnek el az isteni Bárány szeplőtelen Testével. Minden szentmise, amelyen áhítattal veszünk részt, olyan csodálatos hatást vált ki lelkünkben, olyan bőséges lelki kegyelmet ad, amit mi nem tudunk felmérni.”

„Alig voltam képes ma elmenni az isteni Fogolyhoz, hogy misét mondjak. Amikor vége volt a szentmisének, Jézussal maradtam hálaadásban. Ó mily édes volt ma reggel a Paradicsommal való beszélgetés! Vannak dolgok, melyeket nem lehet lefordítani emberi nyelvre, hogy el ne veszítsék mély, mennyei értelmüket.”

„Jézus Szíve és az én szívem egybeolvadt. Már nem két szív dobogott, hanem csak egy. Az én szívem mint vízcsepp eltűnt az óceánban. Jézus volt a Paradicsoma, a Királya. Örömöm oly erős és mély volt, hogy nem bírtam tovább, és a boldogság könnyei folytak végig arcomon.”

„Amikor magamhoz veszem Őt a szentségben, nem csillapodik, hanem egyre erősödik éhem és szomjám. Amikor magamba fogadom a magasságos Istent, oly nagyfokú az édesség, hogy azt kell mondanom Jézusnak: »Elég, már nem bírok el többet!« Szinte elfelejtem, hogy a világon vagyok, elmém és szívem nem kíván többet.”

„Amikor testben nem tudsz a tabernákulum elé járulni, menj oda lélekben és öntsd ki ott égő vágyadat, beszélj, imádkozz és öleld át lelked Kedvesét még inkább, mintha szentségileg fogadhattad volna őt!”

*

Pió atya őrangyalának, akihez gyermeksége óta komoly barátság fűzte, sok dolga akadt, hogy megvédje Pió atyát a Sátán támadásaitól. Akit Isten oly sok karizmával tüntetett ki, attól nagyon félt a gonosz lélek és minden módon igyekezett akadályozni szolgálatát.

Amikor megkérdezték Pió atyát, hogyan gyóntatja meg a sok idegent, így válaszolt: „Mi sem egyszerűbb annál, hiszen őrangyalom minden szót lefordít.” A gyónók oly sokan voltak, hogy a kapucinus atyák hetekre előre osztottak számukra sorszámot, hogy mindannyian meggyónhassanak. Voltak olyanok is, akik kirándulóként vagy hivatalosan jártak Pietrelcinában, azután maguk sem tudják hogyan, de egyszerre ott térdeltek Pió atya előtt, aki a lelkükbe látott és emlékeztetükbe idézte a porlepte és rég elfeledett bűnöket. Egyszer bevallotta, hogy a gyóntatószék mellett mindig ott van a Boldogságos Szűz és Szent Ferenc, akik segítik őt felelősségteljes feladata végzésében. Sokszor megsiratta az emberek bűnét, amivel Istent megbántották. Bánatosan mondta: „Az emberek sohasem fogják megérteni, mit is jelent Isten ellen lázadni.” Gyónó gyermekeivel mindenekelőtt azt szerette volna megértetni, hogy ki az, akinek szeretetét visszautasítja a bűnös. Istennek úgy tetszett, hogy az az ember, aki belelátott mások lelkébe, saját maga szinte szakadatlanul a lélek sötét éjszakájában éljen. Pió atya méltatlannak érezte magát annyi kegyelemre, félt attól, hogy megbántja Istent és elveszíti hitét. Isten megengedte ezeket a megpróbáltatásokat, nehogy kevélyül váljon szolgálója, aki által naponta tett csodákat és mentett meg lelkeket.

E rendkívüli életfeladat teljesítése közben Pió atya megmaradt egyszerű kapucinus szerzetesnek és híven követte rendje szabályait. Egész életében nagyon szerette a Szűzanyát és a rózsafüzért.

Reméljük, hogy századunk szent emberét nemsokára az oltár magasán tisztelhetjük!

(Az „Our Lady of Grace Prayer Book” alapján)

Őrangyalom (egy olvasónk leveléből)

„Szomorkodik valaki köztetek? Imádkozzék! ...

Sokat tehet az igaznak odaadó könyörgése” (Jakab 5,13;17).

Vékonyka és igen apró volt a kisfiam, amikor az első osztályt megkezdte. Sok örömet, sok újdonságot és sajnos sok szorongást is hoztak az első hetek, hónapok. Egy idő után aggódva figyeltem, mert folytonos hasfájás gyötörte, az orvos szerint pszichés eredetű. S mivel nem panaszkodott, egy este, amikor egészen megnyílt és áradt belőle az élmények sokasága, megkérdeztem tőle: Mondd, kisfiam, mi az, ami bánt, hiszen olyan jól megy az iskola, mi okozza mégis ezt a csúnya hasfájást? Egészen bizalmasan fordult hozzám és kért, hogy ne mondjam el senkinek: Mama olyan rossz, hogy először egyik osztálybeli nagyobb fiú, azután már kettő, minden szünetben beszorítanak a mosdóba és sokszor csöngetésig ki sem engednek. De ígérd meg, hogy nem szólsz senkinek! Megígéred?

Egyfelől nagyon felháborodtam, másrészt pedig az a gondolat foglalkoztatott, hogy ha nem szólhatok erről senkinek, akkor hogyan segítek rajta?

Az ígéret szép szó ...! Ismételgettem magamban még reggel is, nehogy megszegjem az adott szavam. Ekkor hirtelen támadt egy ötletem. Közvetlen indulás előtt voltunk már. Gyere, mondtam kisfiamnak, térdeljünk le és kérjük az Őrangyalod segítségét, hogy amikor nem lehetek veled, Ő vigyázzon rád. (Rendkívüli módon hiszek az ima erejében, mégis itt egy hajszálnyi bizonytalanságot éreztem, de azonnal „elhajtottam” ezt az érzést, és hívtuk az Őrangyalt.) Letérdeltünk egymással szemben összekulcsolt kézzel.

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Őrangyalom szívből kérlek, bűntől, bajtól őrizdél meg! Életemben légy vezérem, halálomkor állj mellettem! Amen.

Majd csak én: „Kérlek, vigyázz a kisfiamra és légy védelmezője akkor is, ha én nem lehetek vele! Amen.”

Mi Atyánk... Üdvözlégy... Most segíts meg, Mária... Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.

Nagyon nagy nyugalom töltött el.

Bementünk az iskolába. A búcsupuszi mellé még egy halk jó tanács: Bármilyen rossz ér, hívd az Őrangyalodat! Figyeld meg, azonnal megjelenik!

Most utólag bevallom, fogalmam sem volt, hogy miért, de nagyon hittem benne.

Délután már túl voltunk leckeíráson, játékon, vacsorán – egyszer csak boldogan felkiált kisfiam: – Mama! Képzeld mi történt ma az iskolában!!!

A fiúk megint beszorítottak a mosdóba, és tudod mi történt? Abban a pillanatban belépett a tanító néni és azt kérdezte: mi folyik itt? Két magatartáskártyát kérek!

Mama, annyira örülök! Órangyalom beküldte a tanító nénit!
Segített az ima!

Azonnal hálát adtunk. Azt sem tudtam hová legyek a boldogságtól! Még ma is, ha erre gondolok, átjár az a mérhetetlen öröm, amit csak a Mindenható jelenlétében érezhetünk.

„Szent, szent, szent az Úr, a Mindenható Isten, aki volt, aki van és ami eljövendő” (Jel 4.8)!
K.I.

Szent Mihályhoz

Angyalok seregének nagy fejedelme!

Az egész mennyet

beragyogja erejével a te neved:

ki olyan, mint az Isten?

A te feladatod, hogy legyőzd a Sátánt

és a pokolra vesd. Vezess minket!

A te segítségeddel szeretnénk Istent szolgálni

és ellenállni a sötétség fiainak,

kik homályba borítják a Földet.

Dicsőséges Szent Mihály!

Általad áldjuk a seregek Urát,

a menny Királynőjét

és az égi lelkeket,

akik az angyalokkal együtt

Isten Szent Arcát szemlélik.

Oltalmazz minket!

(Lengyel imádság)

A fehér hadsereg

„Pió atyával, a nagy lélekmentővel beszélgetve döbbsentem rá, hogy a gyermekek imája oly hatalmas, mely irgalomra indítja Isten Szívét”, mondja Andreas D'Ascanio atya a „fehér hadsereg” megalapítója. Pió atya szerint ötmillió imádkozó gyermek elő tudná készíteni Szűz Mária Szeplőtelen Szívének győzelmét.

Andreas atya nem értett a gyermekek nyelvén és el sem tudta képzelni, hol és miként lehet ennyi gyermeket összegyűjteni. De hitt a Szűzanya fatimai üzenetének és hitt Pió atyának.

A Szentírást olvasva fontos dologra döbbsent rá: Isten mindig komolyan számított a gyermekekre. „Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek és ne tartsátok vissza őket, mert ilyeneké az Isten országa” (Márk 10,14)!

Istennek igen nagy bizalma volt egy gyereklányban, a kis názareti Máriában, akinek igenjétől sok függött.

Andreas atya Jézushoz és Szűz Máriához akarja vezetni a gyermekeket. Példaképpül állítja eléjük a fatimai kis pásztorokat. Megtánítja őket a rózsafüzér imádkozására

Mesél nekik a jó Istenről, a Szent Szűzről, az angyalokról. A Szűzanya Fatimában elhangzott szavaival felteszi nekik is a kérdést: „Szívesen oda ajándékoznátok-e magatokat Istennek a bűnösök megtéréseért és a világ békéjéért? Akartok-e ezért áldozatot hozni?”

A gyerekek nyitottak Isten számára, Isten kegyelmére. Nem kell sokat magyarázni nekik, mit jelentenek ezek a fogalmak. Először együtt, a közösségben mondják ki igenjüket, azután egyénileg is meghozzák döntésüket. Andreas atya megkérte őket, ha készek erre az áldozatra, hozzanak egy szál virágot a Szűzanya szobrához e szavakkal: Édesanyám, én neked ajándékozom magam! Szinte minden gyermek kész volt ezt megtenni. Egy hároméves kislány még kishúga nevében is hozott virágot.

A találkozó után egy kilencéves kisfiú hosszan várt Andreas atyára, hogy megmondhassa: „Teljes szívemből kimondtam igenemet, és most izgatottan várom, mi történik.” Egy másik gyerek kutyája elvesztése miatt érzett fájdalmát ajánlotta föl, az a kutya sokat jelentett számára.

Andreas atya fontosnak tartja a gyermekek korai szentáldozását és a szentségimádást. (Magyarországon általában harmadik osztályos korukban lesznek elsőáldozók a gyermekek, de sok az olyan kisebb testvér,

aki családjával és testvéreivel együtt szeretne áldozni. Amíg nem válik lehetővé a kisebb gyermekek áldozása, meg lehet tanítani őket a lelki áldozásra és a tökéletes bánat fölindítására.) A kisgyermekek lelke olyan tiszta, hogy Isten kegyelme még igen nagy hatást érhet el náluk. „Imádkozni kezdtem egyik iskolában a gyermekekkel. Csodát éltem át. Térdelve imádkozták a rózsafüzért, nemcsak velem, hanem utána családjukban is. Először azt hittem, ez csak egyszeri eset, ez csak kivétel lehet. De nem így volt. Más iskolákban is ez történt. Így értettem meg, hogy a gyermekekben jelen van az Isten. »Legyetek olyanok, mint a gyermekek, különben nem juttok be a mennyek országába!« A gyermek fogékony a szeretetre. Megéri. Elegendő egy szikra és közvetlen kapcsolatba kerül Istennel. Pió atya mondta: »Hozzatok létre kis ima-fészkeket a gyermekek számára!« Ez természetesen attól függ, hogyan segítik ebben őket a felnőttek. A családi háttér nagyon fontos. Isten elfogadja és nem feleli a gyermekek igenjét. Ha a gyermek később mégis elfordul Tőle, lesz gondja rá, hogy emlékezetébe idézze.”

D'Ascanio atya felhívja a szülők figyelmét a rossz könyvek, filmek, játékok ártalmas voltára. Sok játék nem más, mint torzkép. Hatalmas izmok, támadó testhelyzet és bestiális arc. Ugyanezek a figurák jelennek meg a TV képernyőjén is. És a gyermek nem tudja kivonni magát hatásuk alól.

*

„A gyermek lelkét – vagyis szívének rejtett zugát – veszik célba, azt támadják és bántalmazzák. Az ember törekenységének és lelki sebeztőségének legérzékenyebb korában levő gyermeket, serdülőt és ifjút. Abban a korban, amikor belső azonosságát keresi. Abban a korban, amikor még nincs felvértezve és képtelen megvédeni magát.

A felnőtteknek nincs fogalmuk arról, hogy hányféleképpen éri szüntelen támadás a gyermekeket és a fiatalokat. Nemcsak alattomos és erőszakos módon, hanem tervszerűen és kiszámítottan is.

Egyetlen komoly életformát sem ajánlanak a fiataloknak, nincs semmilyen alapvető nevelés, ami megerősítené akarataikat, gyakoroltatná velük az önfegyelmet – azt a fegyelmet, ami erőfeszítésre készítetné őket, ami megnyitná őket a tisztaságra, elvégeztetné velük a szeretet tanulóéveit, beavatná őket a másik emberrel való tiszteletteljes érintkezés formáiba... Ezerféle módon akadályozzák, hogy a fiatalok eljussanak a személyes találkozásra Istennel, aki megadná nekik az életben való kitartást, hogy tiszták, igazak és tisztessége-

sek maradjanak. A videofilmek biztosabban szétrombolják a családokat, mint a házra zuhanó szikla. A házat újból fel lehet építeni, de a családot? És Istennek Szent Anyja siratja őket!” (Daniel-Ange)

*

Andreas D'Ascanio atya kapucinus szerzetes. 1974-ben alapította meg a „fehér hadsereget”. Már sok európai, afrikai és amerikai országba eljuttott gyermekeket toborozva, de „csak” 300.000 gyermeket tudott öszszegyűjteni. Vajon hol találja meg a további 4,7 millió gyermeket? Dél-Amerikába helyezte reményét. Ott igen sok a gyermek és szüleik szeretik a Szűzanyát. Megígérték, hogy megtanítják imádkozni a gyermekeket. Hetente egyszer találkoznak szentségimádáson és együtt imádkozzák velük a rózsafüzért. Fontos korán kezdeni, amikor lelkük tiszta és fogékony.

*

„A gyermekek sokszor olyan közel élnek Isten misztériumához, amit nem is feltételezünk róluk. Ők még be tudják fogadni azt, amit mi már képtelenek vagyunk megérteni. Ne fojtsátok el a szentség hajtásait, ami a keresztség által került a kicsinyek szívébe! Ne tapossátok el virágjukban a karizmákat! Ne intézzük el őket egyetlen legyintéssel – egyenyári virágok, majd még beszélünk róluk! – Kicsi virágok, de Isten arra jelölte ki őket, hogy kivirágozzanak a szeretet évszakára, az örök tavaszra. Az is előfordul, hogy rálépünk a gyenge hajtásokra, eltaposuk a bimbókat. A hattýúra rácsodálkozó kisfiú esete ez, akit édesanyja türelmetlenül kiszakít ámulatából: »Ne ezzel töltsd az időt!«

Vannak Brúnók, Klárák, akik »nem lesznek szentté, mert öt éves korukban elfojtottuk szemlélődő képességüket. Sohasem élvezheti Isten annak örömét, hogy dicsőítsék és szeressék Őt ezek a gyermekek, akiknek szeretetére és dicsőítésére várt.

Ki védi meg Isten jogait? Ki leplezi le az Isten méltósága ellen elkövetett merényleteket? Ki küzd az Ő igazságáért, az irgalmasságért?” (Daniel-Ange: Az ezredforduló szentjei. Két Szív Kiadó, 1998.)

*

„Ó anyák, tegyetek meg mindent, hogy gyermekeitek szívesen imádkozzanak és Isten gyönyörűségét leli majd bennetek! Biztosak lehettek abban, hogy az angyalok együtt imádkoznak gyermekeitekkel. Több gyermek az imában egyesülve csodákra képes!” (Marthe Robin)

(A „Triumph des Herzens” 21. száma alapján.)

P. Andreas D'Ascanio címe: Armata Bianca, CP 135, 67100 L'Aquila, Italia

A r ó z s a f ü z é r

Szentolvasó Szűz Mária hét fájdalmáról

Egyik legszebb ájtatosság, mellyel a keresztények a Boldogságos Szűzet tisztelik, a Szűz Mária hét fájdalmának szentolvasója. Ezt több pápa, de különösen XIII. Benedek és XII. Kelemen nemcsak jóváhagyta, hanem igen sok búcsúval megajándékozta.

Ebben a rózsafüzérben Szűz Mária hét fájdalmának titkairól elmélkedünk. Minden titokhoz egy Miatyánkot és hét Üdvözlégyet mondunk.

Az imádkozás módja: Keresztvetés után mondjunk egy Miatyánkot és hét Üdvözlégyet. Jézus Neve után minden hetes csoportban más-más titkot mondunk. A titkok a következők:

1.) ...kinek bemutatásakor lelkedet a fájdalom töre járta át.

Ó Szentséges Szűz, arra a szomorúságra kérünk, mely Szeplőtelen Szívedet átjárta, amikor a gyermek Jézus bemutatásánál meghallottad Símeon jóvendölését, járd közben értünk, hogy szívesen hozzunk áldozatot az Úr kedvéért!

2.) ... kivel Egyiptomba futottál.

Ó Szentséges Szűz, arra az aggodalomra kérünk, mely Szeplőtelen Szívedet átjárta, amikor Jézussal Egyiptomba menekültél, járd közben értünk, hogy mindenkor fölismerjük és kövessük Isten akaratát!

3.) ... kit három napon át bánkódva kerestél.

Ó Szentséges Szűz, arra a bánatodra kérünk, mely Szeplőtelen Szívedet átjárta, amikor szeretett Jézusodat elvesztetted, járd közben értünk, hogy bűnös létünkre is mindig újból megtaláljuk Jézust!

4.) ... kit a nagy kereszttel megterhelve a Kálváriára menni láttál.

Ó Szentséges Szűz, arra a mély részvétedre kérünk, mely Szeplőtelen Szívedet átjárta, amikor a keresztet hordozó Jézussal találkozottál, járd közben értünk, hogy Megváltónk példájára szívesen hordozzuk keresztünket!

5.) ... kit megfeszíteni láttál.

Ó Szentséges Szűz, arra a fájdalomra kérünk, mely Szeplőtelen Szívedet átjárta, amikor isteni Fiadat keresztre feszítették, járd köz-

ben értünk, hogy szívünket áthassa a töredelmes bánat és megsebezze az isteni szeretet!

6.) ... kinek holt szent testét öledbe helyezték.

Ó tisztaságos Szűz, arra a sóhajodra kérünk, mely akkor hagyta el ajkadat, amikor isteni Fiadat levették a keresztről és öledbe helyezték, járj közben értünk, hogy őszintén megsirassuk vétkeinket, melyekkel Istent megbántottuk!

7.) ... kit sírba tenni láttál.

Ó Szentséges Anyám, arra a keservedre kérlek, amit lelked Jézusod sírbahelyezésénél élt át, járj közben érettem, segíts rajtam, hogy ne maradjak bűneim sírjában!

A hetes csoportokat és az egész olvasót a Dicsőséggel fejezzük be. Az olvasó elmondása után a Szűzanya könnyhullatásának tiszteletére mondjunk három Üdvözlégyet, Jézus Neve után a következő titokkal: „kit sok könnyel sirattál”. Befejezésül mondjunk el egy Hiszekegyet, majd a meghalt hívek lelki üdvéért egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet.

Szűz Mária Szolgái, a szervita atyák a következő imádsággal áldják meg a fájdalmas olvasókat:

Mindenható és irgalmas Isten, ki irántunk való határtalan szeretetednél fogva egyszülött Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust megváltásunkra a mennyből a földre szállani, testet ölteni és a kereszthalálnak kínjait szenvedni engedted: könyörögve kérjük végtelen kegyelmedet, hogy hűséges Egyházad által a Fiad Szülője hét fájdalmának emlékére szentelt

ezen olvasót megáldjad †
és megszenteljed †
és a Szentléleknek oly erejével eláraszod,

hogy az, aki ezt az olvasót imádkozza, magával hordozza vagy házában tisztelettel őrzi, ebben az életben mindenkor és mindenütt minden látható és láthatatlan ellenségétől megszabaduljon és halálának óráján érdemes legyen arra, hogy őt jócselekedetekkel ékesítve Neked a legszentebb Szűz Mária bemutassa ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Jöjj, Szeretet Lelke!

Jöjj, Szeretet Lelke,
töltsd be az egész világot,
érintsd meg szívünket!
Szentlélek Istenünk,
gyújts szent tüzet bennünk,
hogy áldva dicsőítsünk.

Felkelt Dávid házának
fénylő ékessége,
a szépséges szűz virág!
A te születésedre várt
a teremtett világ
és az egész mennyország,
Atyának leánya,
Fiúnak Anyja,
Szentlélek arája!

Áldott légy, Szűz Mária,
téged köszöntenek
az égi seregek.
Illatozz,
Isten kegyelméből fakadt
mennyei szép rózsa,
Atyának leánya,
Fiúnak Anyja,
Szentlélek arája!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Prohászka Ottokár: Örömnapp	1
Kerekes Károly: Az Isten kegyelemmel telt „Kedvence”	2
II. János Pál pápa: A Boldogságos Szűz Mária lelkületével	4
Török József: Húsz év pápaság	6
II. János Pál pápa: Isten áldja meg Magyarországot!	8
Gobbi atya: Imádkozzatok a pápáért!	10
Mária-kegyhelyek	
Budakeszi Makkos Mária	13
Gyulai Oszkár: Jöjj, Nagyasszonyunk, néped védelmére!	15
Márton Mihály: Zarándokúton a Szűzanyával	18
Pió atya szentmiséje	19
Órangyalom	22
A fehér hadsereg	24
A rózsafüzér	
Szentolvasó Szűz Mária hét fájdalmáról	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
a „Magyarok Nagyasszonya”
zarándokszobor

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243